

Datum van
inontvangstneming

:

12/11/2020

Zaak C-432/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

14 september 2020

Verwijzende rechter:

Verwaltungsgericht Wien (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 augustus 2020

Verzoekende partij:

ZK

Verwerende overheidsinstantie:

Landeshauptmann von Wien

[OMISSIS]

Verzoek

om een

prejudiciële beslissing

overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

([met een verzoek om behandeling volgens de] prejudiciële spoedprocedure)

Partijen in het hoofdgeding [OMISSIS]:

a) Verzoekende partij:

ZK, [REDACTED]

[REDACTED]
nationaliteit: Kazachstan

[OMISSIS]

[OMISSIS]

b) Verwerende
overheidsinstantie: Landeshauptmann von Wien (gouverneur van
Wenen, Oostenrijk), MA 35,
1200 Wien, [OMISSIS] **[Or. 2]**

Het Verwaltungsgericht Wien (bestuursrechter in eerste aanleg Wenen, Oostenrijk) heeft [OMISSIS] aangaande het bezwaar van ZK ([REDACTED] nationaliteit: Kazachstan) tegen de beslissing van de Landeshauptmann von Wien, Magistratsabteilung 35, van 9 juli 2019, [OMISSIS] inzake de afwijzing van het verzoek tot verlenging van zijn verblijfsvergunning „EU-langdurig ingezetene”

de [volgende]

BESLISSING

genomen

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU en artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moet artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG aldus worden uitgelegd dat elk fysiek verblijf, hoe kort ook, van een langdurig ingezeten derdelander op het grondgebied van de Gemeenschap binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden, uitsluit dat de betrokkene de status van langdurig ingezeten derdelander krachtens deze bepaling verliest?
2. Indien het Hof de eerste prejudiciële vraag ontkennend beantwoordt: aan welke kwalitatieve en/of kwantitatieve vereisten moet een verblijf op het grondgebied van de Gemeenschap binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden voldoen om uit te sluiten dat de betrokkene de status van langdurig ingezeten derdelander verliest? Sluit een verblijf binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden op het grondgebied van de Gemeenschap het verlies van de status van langdurig ingezeten derdelander alleen uit wanneer de betrokken derdelander gedurende deze periode zijn gewone verblijfplaats of het centrum van zijn belangen op het grondgebied van de Gemeenschap had?
3. Zijn regelingen in de rechtsorde van de lidstaten die voorschrijven dat langdurig ingezeten derdelanders hun status verliezen wanneer zij binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden weliswaar op het grondgebied van de Gemeenschap hebben verbleven, maar aldaar noch hun gewone verblijfplaats, noch het centrum van hun belangen hadden, verenigbaar met artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG? **[Or. 3]**

II. Overeenkomstig artikel 107, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof geeft het Verwaltungsgericht Wien het Hof in overweging de prejudiciële vragen als volgt te beantwoorden:

1. Artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG moet aldus worden uitgelegd dat elk verblijf, hoe kort ook, van een langdurig ingezeten derdelander op het grondgebied van de Gemeenschap gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden, uitsluit dat de betrokkene de status van langdurig ingezeten derdelander verliest.
2. Regelingen in de rechtsorde van lidstaten die voorschrijven dat langdurig ingezeten derdelanders hun status verliezen wanneer zij binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden weliswaar op het grondgebied van de Gemeenschap hebben verbleven, maar aldaar noch hun gewone verblijfplaats, noch het centrum van hun belangen hadden, zijn niet verenigbaar met artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG.

III. [OMISSIS] [nationaal procesrecht]

Motivering

A. Inleiding

1. Op 12 augustus 2019 heeft ZK, ██████████ Kazachstaans staatsburger (hierna: „verzoeker”), overeenkomstig artikel 130, lid 1, punt 1, en artikel 132, lid 1, punt 1, B-VG (Bundes-Verfassungsgesetz; federale grondwet van Oostenrijk) binnen de gestelde termijn bezwaar aangetekend tegen het [OMISSIS] besluit van de Landeshauptmann [von] Wien (hierna: „verweerder”) van 9 juli 2019. Bij dat besluit is het verzoek van verzoeker van 6 september 2018 tot verlenging van zijn verblijfsvergunning „EU-langdurig ingezetene” overeenkomstig § 20, lid 4, Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetz (wet inzake vestiging en verblijf; hierna: „NAG”) juncto § 2 NAG door verweerder afgewezen. Verzoeker heeft tussen augustus 2013 en augustus 2018 (en ook daarna) volgens desbetreffende onbetwiste dossierstukken nooit gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden of langer buiten het grondgebied van de Gemeenschap verbleven. De verblijven op het grondgebied van de Gemeenschap duurden – eveneens onbetwist en tijdens de mondeling behandeling vastgelegd – slechts een paar dagen per jaar.
2. Op 25 oktober 2019 heeft een openbare behandeling voor het Verwaltungsgericht Wien plaatsgevonden, tijdens welke de advocate [**Or. 4**] van verzoeker na een uiteenzetting van de rechtspositie heeft voorgesteld het Hof verscheidene prejudiciële vragen voor te leggen aangaande de uitlegging van artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG [van de Raad van 25 november 2003] betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen (hierna: „richtlijn 2003/109/EG”).

B. Relevante wettelijke bepalingen

3. Bepalingen van het Unierecht:

Artikel 8 en artikel 9 van richtlijn 2003/109/EG luiden:

Artikel 8

EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen

1. De status van langdurig ingezetene is permanent, onverminderd artikel 9.
2. De lidstaten verstrekken aan langdurig ingezetenen een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen. De verblijfsvergunning is ten minste vijf jaar geldig. De vergunning wordt, indien nodig en op verzoek, bij het verstrijken van die periode automatisch verlengd.
3. Een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen mag worden afgegeven in de vorm van een sticker of van een afzonderlijk document. De vergunning wordt afgegeven volgens de voorschriften en het standaardmodel van verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfsvergunningen voor onderdanen van derde landen (6). In de rubriek „soort vergunning” vermelden de lidstaten „EG-langdurig ingezetene”.

Artikel 9

Intrekking of verlies van de status

1. Langdurig ingezetenen mogen de status van langdurig ingezetene niet langer behouden indien:
 - a) wordt vastgesteld dat de status van langdurig ingezetene op frauduleuze wijze is verkregen;
 - b) een verwijderingsmaatregel wordt genomen onder de voorwaarden van artikel 12;
 - c) zij gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden niet op het grondgebied van de Gemeenschap verblijven. **[Or. 5]**
2. De lidstaten mogen, in afwijking van lid 1, onder c), bepalen dat afwezigheid van meer dan twaalf aaneensluitende maanden of afwezigheid om specifieke of uitzonderlijke redenen, niet leidt tot intrekking of verlies van de status.
3. De lidstaten mogen bepalen dat de langdurig ingezetene zijn status van langdurig ingezetene niet langer mag behouden wanneer hij, gelet op de ernst van

de feiten die hij heeft gepleegd, een bedreiging vormt voor de openbare orde; dit is evenwel geen reden voor verwijdering in de zin van artikel 12.

4. De langdurig ingezetene die overeenkomstig hoofdstuk III in een andere lidstaat heeft verbleven, mag zijn in de eerste lidstaat verkregen status van langdurig ingezetene niet langer behouden indien een dergelijke status overeenkomstig artikel 23 in een andere lidstaat is verleend.

Wanneer de betrokkene zes jaar afwezig is geweest van het grondgebied van de lidstaat die de status van langdurig ingezetene heeft verstrekt, mag hij zijn status in deze lidstaat in geen geval meer behouden.

In afwijking van de tweede alinea mag de betrokken lidstaat bepalen dat de langdurig ingezetene zijn status in deze lidstaat om specifieke redenen mag behouden ofschoon hij langer dan zes jaar afwezig is geweest.

5. Voor de in lid 1, onder c), en in lid 4 bedoelde gevallen zorgen de lidstaten die de status hebben verleend, voor een vereenvoudigde procedure voor het opnieuw verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.

Deze procedure geldt in het bijzonder voor personen die om studieredenen in een tweede lidstaat hebben verbleven.

De voorwaarden en de procedure voor het opnieuw verkrijgen van de status van langdurig ingezetene worden door de nationale wet bepaald.

6. Het feit dat de geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning van een langdurig ingezetene is verstreken, mag in geen geval leiden tot intrekking of verlies van de status.

7. Wanneer de intrekking of het verlies van de status van langdurig ingezetene niet leidt tot verwijdering, staat de lidstaat de betrokken persoon toe op zijn grondgebied te blijven, indien hij voldoet aan de voorwaarden die in de wetgeving van deze lidstaat worden gesteld en/of indien hij geen gevaar vormt voor de openbare orde of veiligheid. **[Or. 6]**

4. Bepalingen van het nationale recht:

(accentuering door het Verwaltungsgericht Wien)

§20 NAG luidt:

Geldigheidsduur van verblijfsvergunningen
§ 20.

(1) Tijdelijke verblijfsvergunningen worden voor de duur van twaalf maanden of voor de in deze federale wet vastgestelde langere duur afgegeven, tenzij er

wordt verzocht om een kortere duur van de verblijfsvergunning of het reisdocument niet dezelfde geldigheidsduur heeft.

(1a) Verblijfsvergunningen overeenkomstig § 8, lid 1, punten 2, 4, 5, 6, 8, 9 of 10 worden voor de duur van drie jaar afgegeven, wanneer de vreemdeling

1. heeft voldaan aan module 1 van de inburgeringsovereenkomst (§ 9 Integrationsgesetz; Oostenrijkse inburgeringswet) en

2. in de laatste twee jaar ononderbroken rechtmatig op het federale grondgebied was gevestigd,

tenzij er wordt verzocht om een kortere duur van de verblijfsvergunning of het reisdocument niet dezelfde geldigheidsduur heeft.

(2) De geldigheidsduur van een verblijfsvergunning begint op de datum van afgifte, de geldigheidsduur van een verlengde verblijfsvergunning op de dag volgend op de laatste dag van de laatste verblijfsvergunning, wanneer sedertdien niet meer dan zes maanden zijn verstreken. Het rechtmatig verblijf op het federale grondgebied in de periode tussen het verlopen van de laatste verblijfsvergunning en het begin van de geldigheidsduur van de verlengde verblijfsvergunning wordt tegelijkertijd met de afgifte ervan ambtshalve kosteloos bij beslissing vastgesteld.

(3) Houders van een verblijfsvergunning „EU-langdurig ingezetene” (§ 45) zijn in Oostenrijk – ongeacht de beperkte geldigheidsduur van het met deze verblijfsvergunning samenhangende document – voor onbepaalde duur gevestigd. Dat document wordt voor een periode van vijf jaar afgegeven en wordt, voor zover er geen maatregelen krachtens de Fremdenpolizeigesetz 2005 (Oostenrijkse wet betreffende vreemdelingenpolitie 2005; hierna: „FPG”) uitvoerbaar zijn, in afwijking van § 24 ook na het verlopen ervan op verzoek verlengd.

(4) Een verblijfsvergunning krachtens lid 3 vervalt wanneer de vreemdeling langer dan een aaneengesloten periode van twaalf maanden buiten het grondgebied van de EER verblijft. Om specifieke in aanmerking te nemen redenen, zoals een ernstige ziekte, het vervullen van een sociale verplichting of het vervullen van een met de algemene dienstplicht of burgerdienst vergelijkbare [Or. 7] dienst, mag de vreemdeling tot maximaal vierentwintig maanden buiten het grondgebied van de EER verblijven, wanneer hij dat vooraf heeft meegedeeld aan de autoriteiten. Wanneer sprake is van een gerechtvaardigd belang van de vreemdeling, stellen de autoriteiten op verzoek vast dat de verblijfsvergunning niet is vervallen. De vreemdeling moet het bewijs leveren van zijn verblijf op het grondgebied van de EER.

(4a) In afwijking van lid 4, eerste volzin, vervalt de verblijfsvergunning „EU-langdurig ingezetene”, die aan een houder van een verblijfsvergunning „Europese

blauwe kaart” of aan zijn gezinsleden is afgegeven, wanneer de vreemdeling langer dan een aaneengesloten periode van vierentwintig maanden buiten het grondgebied van de EER verblijft.

(5) Lid 4 geldt niet voor houder van een verblijfsvergunning „EU-langdurig ingezetene”, wanneer

1. zijn echtgenote/echtgenoot, geregistreeerde partner of één van zijn ouders Oostenrijks onderdaan is, die een dienstverband heeft met een binnenlands territoriaal publiekrechtelijk lichaam en wier standplaats in het buitenland ligt, of

2. zijn echtgenote/echtgenoot, geregistreeerde partner of één van zijn ouders Oostenrijks onderdaan is, die een dienstverband heeft met een binnenlands publiekrechtelijk lichaam en wier standplaats in het buitenland ligt, voor zover de activiteiten van dit publiekrechtelijke lichaam in het buitenland in het belang van de Republiek zijn en

hij de beoogde beëindiging van zijn vestiging (§ 2, lid 2) vooraf aan de autoriteiten heeft meegedeeld. De vreemdeling moet bewijzen dat er sprake is van de voorwaarden overeenkomstig punt 1 of punt 2. De verblijfsvergunning „EU-langdurig ingezetene” wordt ook na beëindiging van de vestiging op verzoek verlengd.

§ 2, lid 7, NAG luidt:

Korte binnenlandse en buitenlandse verblijven, met name voor het afleggen van bezoeken, onderbreken niet de verblijfs- of vestigingsduur die vereist is voor de verwerving of het verlies van het verblijfsrecht. Datzelfde geldt voor het geval de vreemdeling het federale grondgebied heeft verlaten na een achteraf nietig verklaard besluit krachtens de FPG.

C. Initiatief van verzoeker tot inleiding van een niet-nakomingsprocedure

5. Na een inleidende briefwisseling met het directoraat-generaal voor migratie en binnenlandse zaken, afdeling C.2, legale manieren van binnenkomst en integratie, van de Europese Commissie, heeft de advocate van verzoeker op 29 januari 2020 formeel een klacht ingediend wegens vergaande schending van artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG door Oostenrijkse migratie-autoriteiten en heeft de inleiding van een niet-nakomingsprocedure voorgesteld. Tegelijkertijd heeft de [Or. 8] advocate de Commissie ter informatie meegedeeld dat het Verwaltungsgericht Wien de inleiding van een prejudiciële procedure overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) in overweging heeft genomen.
6. Op 18 februari 2020 heeft de deskundigengroep van de Commissie voor legale migratie (Contact Group Legal Migration) vergaderd. Het doel van deze deskundigengroep is de bevordering van de gedachtenuitwisseling tussen de

Commissie en de lidstaten aangaande de uitlegging en de toepassing van het Unierecht. Op de agenda stonden vragen met betrekking tot de uitlegging van de artikelen 5 en 9 van richtlijn 2003/109/EG.

7. Voorafgaand aan de goedkeuring van de notulen van de vergadering en de openbaarmaking ervan op de internetsite van de Commissie, heeft laatstgenoemde het concept van de desbetreffende notulen toegezonden aan de advocate en heeft zij haar verzocht om op de hoogte te worden gesteld van een eventueel verzoek om een prejudiciële beslissing van het Verwaltungsgericht Wien.

D. Voorlopige rechtsopvatting van de Europese Commissie

8. Volgens de notulen van de vergadering van 18 februari 2020 luidt de rechtsopvatting van de Commissie aangaande de vraag inzake de uitlegging van artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG dat de bewoordingen (en de voorwaarden voor het verlies [van de status]) „*zij gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden niet op het grondgebied van de Gemeenschap verblijven*” strikt moeten worden uitgelegd en wel aldus dat alleen de „*fysieke afwezigheid*” van het grondgebied van de Gemeenschap gedurende een aaneengesloten periode van twaalf maanden, leidt tot het verlies van de status van langdurig ingezeten derdelander. Daarentegen is het niet van belang of een langdurig ingezeten derdelander gedurende de relevante periode ook materieel op het grondgebied van de Gemeenschap was gevestigd of aldaar zijn gewone verblijfplaats had.
9. Ter motivering heeft de Commissie onder verwijzing naar overweging 2 van richtlijn 2003/109/EG uiteengezet dat de richtlijn beoogt langdurig ingezeten derdelanders uniforme rechten toe te kennen, die zo dicht mogelijk bij de rechten van EU-burgers liggen. Derhalve sluit reeds een kort fysiek verblijf op het grondgebied van de Gemeenschap binnen twaalf maanden, de toepassing van de voorwaarden voor het verlies [van de status] krachtens artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG uit.

E. Verwijzing voor een prejudiciële beslissing

10. Verzoeker heeft tussen augustus 2013 en augustus 2018 (en ook daarna) volgens desbetreffende onbetwiste dossierstukken nooit gedurende een aaneengesloten periode van twaalf [Or. 9] maanden of langer buiten het grondgebied van de Gemeenschap verbleven. De verblijven op het grondgebied van de Gemeenschap duurden – eveneens onbetwist – slechts een paar dagen per jaar. De in de voorgaande paragraaf geschetste rechtsopvatting van de Commissie ondersteunt echter de argumenten van verzoeker. Anders dan door verweerder is aangevoerd, sluiten ook kortere (slechts enkele dagen durende) verblijven van verzoeker op het grondgebied van de Gemeenschap per periode van twaalf maanden uit dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor het verlies [van de status] krachtens artikel 9,

lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG. Wanneer deze rechtsopvatting wordt gevolgd, dan heeft verzoeker in Oostenrijk ook verder recht op langdurig verblijf.

F. Verzoek om een prejudiciële spoedprocedure

11. Hoofdstuk 2 van titel V van het derde deel van het VWEU bevat bepalingen aangaande het beleid inzake grenscontroles, asiel en immigratie. Overeenkomstig artikel 79, lid 1, VWEU ontwikkelt de Unie een gemeenschappelijk immigratiebeleid, dat met name eveneens is gericht op het waarborgen van een billijke behandeling van derdelanders die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven. Daartoe stellen het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure normen vast betreffende de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, onder andere met het oog op gezinshereniging (lid 2, onder a), van genoemd artikel).
12. Volgens de overwegingen ervan berust richtlijn 2003/109/EG met name op oud artikel 63, punten 3 en 4, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (thans: artikel 79 VWEU).
13. Het voor het Verwaltungsgericht Wien aanhangige hoofdgeding roept vragen op betreffende de uitlegging van de voorwaarden voor het verlies [van de status] krachtens artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG en daarmee betreffende een van de door titel V van het derde deel van het VWEU omvatte beleidsterreinen. Een spoedprocedure krachtens artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof is derhalve ontvankelijk.
14. Verzoeker die, evenals zijn echtgenote en zijn vier minderjarige kinderen, het laatst op basis van een Britse verblijfsvergunning met een meerjarige geldigheidsduur in het Verenigd Koninkrijk was gevestigd, heeft een aanmerkelijk juridisch belang bij een snelle verduidelijking van zijn status in Oostenrijk, met name omdat hij reeds voorbereidingen heeft getroffen voor een gezinsherenigingsprocedure krachtens § 46, lid 1, punt 2, onder a), NAG, zodat zijn gezinsleden naar Wenen kunnen komen met een verblijfsvergunning „Rot-Weiß-Rot – Karte plus” (een Oostenrijkse verblijfsvergunning voor gezinsleden van onder andere houders van een verblijfsvergunning „Europese blauwe kaart”).
15. Dat geldt des te meer aangezien de BREXIT-overgangsregeling (onder voorbehoud van een tot nader order onwaarschijnlijke verlenging) op 31 december 2020 afloopt. **[Or. 10]**
16. Overeenkomstig § 21, lid 1, NAG moeten voor de toegang tot het federale grondgebied desbetreffende verzoeken worden ingediend bij de bevoegde plaatselijke diplomatieke diensten in het buitenland (in casu: de Oostenrijkse ambassade te Londen [hierna: „Oa Londee’’]).

17. Op grond van verstreckende maatregelen om de COVID-19 pandemie te beteugelen, nam – volgens verzoeker – de Oa Londen tot 11 augustus 2020 alleen verzoeken tot afgifte van visa en verblijfsvergunningen in ontvangst van verwanten van Oostenrijkers en andere EER-burgers. Nadat door de Oa Londen dienovereenkomstig een datum voor indiening van de bewijsstukken zal zijn aangewezen, zullen verzoekers gezinsleden – volgens verzoeker – waarschijnlijk reeds in de tweede helft van augustus of in de eerste helft van september verzoeken krachtens § 46, lid 1, tweede volzin, onder a), NAG indienen. De afgifte van deze verblijfsvergunning vereist het voortbestaan van de status van verzoeker als langdurig ingezetene derdeler in de zin van richtlijn 2003/109/EG.
18. Overeenkomstig § 38 AVG is de autoriteit (in casu: de Landeshauptmann [von] Wien) bevoegd om voorafgaande vragen die rijzen tijdens het onderzoek, en die als hoofdvragen door andere bestuurlijke autoriteiten of door de rechter zouden moeten worden beantwoord, te beoordelen aan de hand van de over de relevante omstandigheden gevormde eigen mening en zijn besluit op deze beoordeling te baseren – of de behandeling van de procedure te schorsen tot en met het rechtsgeldige oordeel inzake de voorafgaande vraag, wanneer de voorafgaande vraag reeds het voorwerp vormt van een aanhangige procedure bij de bevoegde bestuurlijke autoriteit of bij de bevoegde rechter.
19. Tegen deze achtergrond moet ervan worden uitgegaan dat de Landeshauptmann [von] Wien de binnenkort in te leiden gezinsherenigingsprocedure zal schorsen tot en met het vonnis van het Verwaltungsgericht Wien in de bezwaarprocedure.
20. Wanneer het Hof de door het Verwaltungsgericht Wien voorgelegde vragen zou beantwoorden in het kader van een reguliere prejudiciële procedure, zou volgens de gemiddelde duur van de procedure (meest recentelijk gepubliceerd in het jaarverslag 2018 van het Hof)¹ pas in december 2021 / januari 2022 een antwoord op de [hierboven geformuleerde] vragen betreffende de uitlegging van artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2003/109/EG kunnen worden verwacht. Het besluit van de autoriteiten aangaande de beoogde hereniging van verzoeker met zijn echtgenote en vier minderjarige kinderen in Wenen zou derhalve tenminste tot en met het voorjaar van 2022 worden uitgesteld. **[Or. 11]**
21. Wanneer de status van verzoeker daarentegen in het kader van een spoedprocedure overeenkomstig artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof zou kunnen worden verduidelijkt, dan zou het Hof de door het Verwaltungsgericht Wien voorgelegde prejudiciële vragen nog dit jaar kunnen beantwoorden (de gemiddelde duur van de prejudiciële spoedprocedure bedroeg recentelijk iets meer dan drie maanden) en zou het Verwaltungsgericht Wien de status van verzoeker als langdurig ingezetene derdeler reeds begin 2021 kunnen bevestigen. In dat geval zouden de besluiten van de autoriteiten

¹ zie https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2019-04/ra_pan_2018_nl.pdf

aangaande de overkomst van verzoekers gezinsleden kunnen worden verwacht in het voorjaar van 2021.

[OMISSIS] nationaal procesrecht]

[OMISSIS]

Verwaltungsgericht Wien

[OMISSIS]